

Wniosek

posła Dra Oleśnickiego i tow. w sprawie zmiany niektórych postanowień krajowej ustawy o rybołówstwie z 31. października 1887 l. 37 dz. u. kr.

Podpisani wnoszą :

Wysoki Sejm raczy uchwalić

Ustawę

z dnia zmieniającą niektóre postanowienia krajowej ustawy o rybołówstwie z 31. października 1887 l: 37 dz. u. kr.

Art. I.

§§: 11, 13, 15, 42 i 48 ustawy z 31. października 1887 l. 37 dz. u. kr. tracą w swojej dotychczasowej treści obowiązującą moc, a w ich miejsce mają obowiązywać następujące postanowienia :

§. 11.

Jeżeli jedno prawo rybołówstwa obejmuje cały rewir rybacki bez względu na to, czy znajduje się ono w wyłącznym posiadaniu jednej osoby, lub w posiadaniu większej ilości osób — to ten rewir na czas, jak długo te stosunki istnieć będą, ma być uznanym na żądanie uprawnionego za rewir własny tj. taki rewir, w którym wykonywanie prawa rybackiego przysługuje osobie to prawo posiadającej przy zachowaniu postanowień niniejszej ustawy.

Rewir rybacki ma być uznany za własny także wówczas, kiedy więcej praw rybołostwa go tworzy, przyczem wszyscy uprawnieni żądają zgodnie uznania rewiru za własny.

Kiedy w związku z takim rewirem pozostają przekopy, które wmyśl §. 10. nie mogą być przeciw woli uprawnionych włączone do rybackiego rewiru -- to ta okoliczność nie wyklucza prawa żądania, aby ten rewir uznano za wolny.

§. 13.

W wypadkach, gdzie został uznany za własny rewir należący do większej ilości uprawnionych, rolne gospodarstwo w tym rewirze i wzajemne stosunki uprawnionych uczestników mają być unormowane w myśli §. 37. tej ustawy.

§. 15.

W każdym z osobna rewirze przeznaczonym do dzierżawienia, będzie prawo rybołostwa oddane w dzierżawę bez podziału co do przestrzeni w drodze rozpisac się mającej pertraktacyi ofertowej oferentowi podajacemu najwyzszy czynsz dzierżawny. W wypadkach, gdzie rewir leży na terytoryum jednej gminy katastralnej, przeprowadzi ową pertraktację ofertową zwierzchność tej gminy -- we wszystkich innych powiatowa władza polityczna. Czas dzierżawny wynosi 6 (sześć) lat.

§. 42.

Uprawnionym do wykonywania prawa rybołostwa i ich personalowi dozwała się za uwiadomieniem właściciela, a w razie jego nieobecności kogokolwiek z tegoż domowników wstąpić na cudze brzegi i utwierdzić na nich przyrządy do łowienia ryb, jednakowoż z zachowaniem wszelkiej ostrożności przed możliwą szkodą i za wynagrodzeniem wyrządzonej szkody.

Możność ta jednak nie rozciąga się na te grunta, które jako przynależność domów mieszkalnych, gospodarczych i fabrycznych, lub podobnych budynków są wraz z nimi odroczone, jak również na gruntach, które skutkiem omurowania, oparkania lub z innych powodów są niedostępne dla cudzych osób.

§. 48.

Żądania opisane w §. 47, co do wstrzymania zanieczyszczenia wód i umożliwienia ciągu ryb nie mogą jednakowoż nawet przy zachodzących warunkach §. 47. być uwzględnione tam, gdzie chodzi o wykonanie użytkowania wody na cele rolnego gospodarstwa, które przysługiwało wykonującym jeszcze przed wprowadzeniem w życie ustawy z 31. października 1887 l. 37 dz. u. kraj., lub też gdzie mające się przed-

siębrać miary nie są w stanie spowodować odpowiednie podniesienie rybnego gospodarstwa.

Art. II.

Ustawa ta wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia, a co się tyczy rewirów wydzierżawionych na podstawie ustawy z 31. października 1887, z chwilą ukończenia peryodu dzierżawy.

Wnioskodawca

Oleśnicki, w. r.

*A. Szeptycki, Czechowicz, Chomyszyn, Skwarko, Koweluk, Dumka, Mahuch, Sundulak,
T. Staruch, A. Staruch, Sodomora, Dr. Kurowiec, Winniczuk, Dr. K. Lewicki.*

